









ԲԵՇԵՐՈ. ԾԱԿՆԱՔԱՆԵԼՈՒ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒ-  
ՔՅԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐԴ

ԱՌԵՎԱԿԻՆ ԱՄԵՆՅՈՒ ԳՈՐՃՈՒՐՅՈՒ  
Ե. ԱՌԵՎԱԿԻՆ Գողգորա: Խաչվելու  
զնացրած քայլուց օւս ավելի բախ-  
տավոր էր. նախ նա մի անգամ էր  
խաչվելու եւ առա զիտեր, որ հարու-  
յուն է առնելու մոյամեթից. իսկ սա  
այս դարտաշը վաս խաչելուրյունը  
կրկնվում է առնելու օր, անեն ժամ եւ ա-  
նեն ակնբաւր:

Ասեն-յատեն. մեկ է, հազար անգամ, հազար ծերով շարժվկաֆ ծօմատիքով է, մեր առ առավարձը չի հերթում թվուու 250 գրամ ցամաք հաց առնելուն. էլ ի նու սրտով, ասացեմ, աշխատեն: այս կամ այն հիմնարկ ծեռակուրյուններում. առավոտից իրկուս բարցած փորով աշխատեմ ո՞ւն է, ուրով օրական խան-ծերսուն կիրածեր ճամադարի կրտելով աշխատանի հասնեմ ո՞ւն է Գայիս է մի դահ, երբ մենք աշխատողներ, ինչոր տեղ Եւանի եմ տալիս բռակառուներին. Երանել գոնե իրենց տանց նստած ածսական ստանուն են իրենց 3 հազար ուրբին. իսկ մենք ընդամենը դրանից մի իրջ ավելին ստանալու համար օրական 20-30 կիլոմետրանոց Պողորքայիշի հայրահաւան է զեւ աշխատեն օրնիքուն. Եւ զավով, կովիծով, ուղթագործքայր արծանագրում են, որ բռակառու են ամեննեն է, որ մուտքանաների սպառացող բանակին կու են զնալու ամենն է:

Այս անդետուրյուն երկրութ մի կերպ խոր են զախս, առանց աղա-  
հովուր, ան տարրական երաշխիքի. ա-  
նընդհատ ու անդաշիծ բազմացող  
գողերի, թժամոնները, գրանսհատնե-  
րի, հազար ու մի չաշշիների օքադա-  
տուն. Ուս դիմենք, ո՞ւմ աղավիննեն,  
երբ դիմումները մնուն են անարձա-  
գանի. և երկիր մրուուն է գրասիրնե-  
րի ուկասից լցնեիս առաջ ուրվագծ-  
վուն է Բակունցի հանրահայ հերոս  
Արքին դատը. նա գոնե հավատուն է  
ուսաց բազավորի արդարադատուրյա-  
նը. մեր օւերուն մենք սեփական բա-  
զավորի հանդեմ թեկուզ այդ անոռո-  
հավատից գրկել ենք մեկընդհիւ-  
ժենք գրկել. չե. գրկել են որուք աս-  
տյաեզներուն տղանից բարձիքողու-  
թան նամնենք բրկանակ երկիր Ե-  
րևան այդոյն են մեօնուն դեսուրյան  
բացակայութունից եւ մաֆիաների  
սպածածակուրյունից. Երանց կամուլ-  
ու ցանկուրյամբ զների այս խօսահեղ  
բարձացութիւն. բարյագրելութիւն. ազ-  
գային դիմագիծը լորցնելուց: Դիմա-  
ցողն. իհարկե. մի կերպ դիմացուն է  
սեփական ուժին ու ընորդին աղավի-  
ներուն. չոհմացողը բողնուն փախչուն  
է հայստանից.

Այս ընդհանուր հաճախեալիքաւեցի վրա. նեղմանսած, առնկազն տարակու սելի է հնցում ծառակույթի նախարար Դակր Սովուսի ջաշին հետօւտաբ-լույրը, ուր նա ի սասնապուի. իր տատկերայու: ու գնչված դաշտահան մար քազում դժուռությունների, ինձնա զոհ օծե եց, որ մատակուրականները նման են այն Երեսային, որը որպ մայ-րը նորու է կրօնից, սկսում է աղին դորմ լազ լինել: Յնուու լինելով նրան իր ոչ հեռու անցյալը հիշեցնելու մ-ից միայն առօն, որ եթի Երեսային կրում ուն կրօնից, որ նու կյանում առաջընթաց խաւ է, ու օնորություն ին տագայում եւս ինն դաշտառում նրան սիրելուց եւ խնամելուց, իսկ մեր վի-ճակը չէ. Ի՞նչ առաջընթաց, դարգա-տես եղած շնորհ բարձունից ուղղա-կը գահավիճելի է նշանակում ծնողա-ուրկ որդի կարգավիճակով եւ բոլ-  
 Ուղևսից, նույնիսկ նախարա-րական իր բարձունից ուծացնելով զործը, փորձի հրատավելի բանաս, «Եղծությունների յր ժողովածուն եւ մասէի վրա կզար, թե հոյուսի ան-հարդարաւելի ովկարություններ կան այդ ճանադարին եւ դրամական, ու սեփական արժանադարձությունը կորցնելու իմաստու Ասօն, չի հրա-րակի» որովհետեւ, երեսի հնձանուց լույ գիտի, թե գրադարակներում ինչդեմ են մասն վկուութեցու: իր գրեթե ընթերց-դի բացակայությունից այժմ ճարդիկ գրայված են հաճադազօյա հաց ճա-րիւու հոգսերով միայն ու բանասեր-ծություն, Սովուսի ամենից համարե-դը. կարդալու ժանանուկ չլունն: ԱՅ- կնենջ ասած, ես բարձ եմ զնահառու Դակր Սովուսի սեղծագործությունը, հակառու եմ բանասերշական նրա

ճաշակին, նրազգացողությանը, աներկրա սնութեին, բայց նախարար Պակոր Մովսեսի հետուստանույթն իրենց իսկ ամճարակությունը կոծկելու ժիմադրելի փորձ էր.

Միջազգային մակարդակին համարաւասխանեցնելու մեր այժմյան խղճուկ աշխատավարձը՝ Ամեն առավել գործի գնայիս սիրս մղկտում է ցավից, եր մտածում եմ, թե մեկ ամսվա ստանալիս եկու օր հազիվ բակականացնի ինձ ու ընտանիքիս. Եթե, իհարկե, չխեմ, չխմեմ, չխագումեմ, ուժով երեսեկեմ ու նույնիսկ... ընչեմ: Այս, մենի վարձվել ենի ամեն ինչի ծովի հետ նաև... ընչեմ որի ծովը դահելուն: Չենի վարձվել, վարժեցրել են... Դեսրիիր է, մարդին ամեն բանի հարմագում է, եթե հարմարեցնելու, վարժեցնելու դաժան փորձերը կը կնվում են յուրաքանչյուր Ասօն օր: Միշեար ԱՇԵՐ ուստի մասում է, որ ԱՇԵՐ ընա-

զրադեցրած արտօնի անսասանության  
համար տղայական կովի մակարդա-  
կով ու օրենքներով։ Եւ առաջ ան-  
ձեռնմխնկության այն հիմունքամբ,  
թ Խնձ ծայսերի ճնշող մեծամասնու-  
թյամբ ընտրել է ժողովությոց։ Այո, ժո-  
ղովություն է ընտրել, հասկացան, բայց  
եթե ընտրյալը չի արդարացրել իրեն,  
հուսախարված ժողովությոց, համոզ-  
ված եմ, կուրդի իր սխալը։

իսան տու մարդկանց դաշտապլած և  
առվեստագետների մի ամրող սերնդը՝  
կաֆեկայական ակամա դաշտապլատ-  
վածության համար. Թե չէ, իիարկե,  
գրող գրում է, քայլ հնար ջունի հրա-  
տարակերու. Ըկարիչը Ըկարում է, քայլ  
չի ցուցադրվում, կինոռեժիսոր մնում  
առյազմա Ֆիլմերի ծովագիրն է կազմում,  
քայլ չի Ըկարսիանում... դաշտապլատ-  
վածություն չի, ի՞նչ է...

# ԹԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՄ... ՈՒՐ ԵՔ, ՍԱՄՍԱ ՇՈՒԵՐ



բինով դաստիքը ներով՝ չկարողացաք զլուխ թիվ 70 տարի աւագանակ տամ այս նույնը արեցին միանգամհեց, ընդամենը եւ կու-երեւ տարու Շատ լավ իհում եմ, թե 50-60 ական թվականներին ինչպես էին գիշեր-ց ժեկ մեր զօլիսները տանում կոմունգ մի կառուցման զաղափարներով. Մենք իհակե, չիմ հավատում, իհակե զի տիմին, ու այդ ամենը հանցանդ ունետ. քայլ այնան շատ էին ստեղ, այն խան եւ խեղաքայլած մեր անցյալը ուներկա դաստիքը ուներ ու այդ վեցինը զարան դես անձեռ եւ բվում մեզ Միամածանակ մժմներույ եւ է անց նում, թե այդ թեկուզ ուրիշովի Արև-

կիշները 150 տարի շարունակ վարժեցին այն բանին, որ խաղսի գլխավոր կառույցի Սայր Տաճարի գմբեթի նիշտնեական խաչի փոխարեն բռն սեղուկ Եղանողը տեղադրել է նմույն դայըց: Պատկերացնում են, վերասահ խաչի փոխարեն քենածական եղրդա ների զինանուանը գետնալաւ, ստորա նող հայ մարդու խաղակըրությունը նորացնել սկզր: Անցելիները հարմա վելանցնում էին Սայր Տաճարի կող նուն, գոյց եւ մանում էին զավիր ա դարձելու գերության ծանր բռնա տակաված, հուսահաւակած չին նկա տում իրենց ծեմերի, ուների, հոգիներ գրնզացնող ողբանեց:

ժողովրդի անունից խոսող սերածառաշիման դիկայլաներից շատերը դատարկ խոսերի սառց ցնուուի տակ են դահում առանց այդ է սպավագիկ ու տաճահար մարդկանց Արքային հմատով առնվազն տարակութեայ է ՀՀԾ հերթական համագումարուն Դայաստանի Հանրատեսուրյան նախագահի վեցին երպարը՝ Ի՞նչ էին սպասում նրանից և ի՞նչ ստացան ի դատախանան Ամրող երպարը կես առ կես ուղղված է ընդդիմուրյան իր և ՀՀԾ հասցեին ներկայացրած մեղադրամների հերթանուն ու ննադամանց Ռիժի ոչինչ ընդամենը այդ ու այդինց Անինչ օրօրի հոգեկան քարոյական ու տղիական ծանրագույն կացութամբ հաւատն մատուկ են դրանց մասն հայոց հագարակու ինձ նախանձեց ովեր զիտակցարա հեռու են կանոններ կուսակցություններից ու Երանեակագործ զաղաքարներից հույսուն էին ակնկալում իրենց նախազարդությունը վիճակի քարելավման թեկութ հեռահար ու անիրազործելի մի խոսունուր, ակադ. այդունք էլ լատացան Պատգագակում էր, որ նախազարդին առ հանգստացնողն ընդդիմուրյունն ու նրա խաղաքական տարականաժողուրյուններն են, առ թե խաղաք ժողովրդի ծայրագույն լարումից դուրս քեւելու հետաւոր եվեր գտնելու ցանկությունը ու Խուլացես ու տպորական դայտա

գտավ ինեն հասցեագրված մեղադ  
բաննուից հեօս ու հանգիս ազա-  
վելու Ելքը մինչդեռ հանրայիշեությու-  
նը Ենրունդրսից մրում է դարտադր-  
ված եւ արդին Տեւական քվացող ճգ-  
նամակից հենց որոնող գտնողի դա-  
կասից եթե չամեն խոյառ բացա-  
կայությունից:

Դեսաւիմին այս է, որ ով զայխ է իշխանության գլուխ. գրեթե ոչինչ չի խոստանում ժողովրդին. մնայուն նախազահը ոչինչ չի խոստանում. փոփոխվող պաշտամեներն ու նախարարները ոչինչ չեն խոստանում դրանվ. կարծես, ցանկանալով ասել. թե ամեն ինչ բռնում են բարձրողի, թե ով ինչողև կարող է բռող զրուխը դա ի՞ն: Եթե այս դարձյարձիկ երկուու յուրաւանչյուր դեմք է մասամբն մեզ զրուխները դահելու մասին. այդ դեռ ում մեր ինչի՞ն են դեմք անթիվ անհամար նախարարությունները, անթիվ անհամար դաշտունաների դետական նախարարներով ու խորհրդականներու անցնդիա ուօճացող բյուրոկրատական առարաջը Եթե, քան է, հրաշ կատավեր և երկիր մի գորավոր կախարդանուկ իսկառես իրավական դառնաւա, առաջ առաջին հերթին ե ամենից առաջ ցեղու և անխոստու նախազահից մինչև անխոստու նախարաների ու զանազան նախարարիների բանակը. Գուցե նրանց փոխարինեն նուերը, ովքեր ապրելու ու աղբեցնելու ինչ որ ել կազմեն այս մահամեծ երկուու. ինչ որ քան կիսուաման ու կեատաբն: Եթե գոյոց ամու զոն շատություններու ինչ կատավարան կանուգրան համար





